

CHARLIE'S ANGELS

Blijspel in twee bedrijven

door

LINY TE BRAKE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CHARLIE'S ANGELS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LINY TE BRAKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KARIN - Bazin van het hotel

SJOERD - Broer van Karin, kok

ANNA - Circa 68 jaar

BERTHA - Zus van Anna, iets jonger

COBA - Zus van Anna en Bertha, de jongste

ADELE VAN DE LISDONK - Heeft het hoog in haar bol

ALBERT - Haar man

ERIK - Vriend van Sjoerd

BAS - Overvaller

KEES - Zijn broer

ELLEN - Politieagente

MONIEK - Haar collega

De politieagenten kunnen ook 2 heren zijn, een dame en een heer,
of 1 persoon

DECOR:

Het toneel stelt een hal van een hotel voor.

Achter in de wand bevindt zich de lift en een deur (Dienst).

Links en rechts is een opening. Rechts is de in- en uitgang van het hotel.

Links bevindt zich de keuken en de trap naar boven.

Links op het toneel staat een balie. Voor op het toneel staat een bankje en tafeltje.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

KARIN: *(staat achter de Balie, kijkt op haar horloge)* Ik snap toch niet waar Marcel blijft. De eerste nieuwe gasten kunnen elk moment arriveren. *(pakt haar telefoon en belt, na even)* Voicemail! *(legt telefoon neer)* Nou ja, we moeten maar zien hoe het loopt. *(gaat links af)*

ADELE: *(van rechts achter, spreekt de naam van Albert overdreven uit door de T weg te laten)* Toe Alber! Waar blijf je nou?

ALBERT: Ja ja, liefje ik kom eraan.

KARIN: De eerste gasten.

ADELE: *(op, kijkt rond)* Nou, het ziet er op het eerste oog tenminste netjes uit. Alber!

ALBERT: *(op, sjouwt met twee koffers)*

ADELE: Maar Alber! Jij hoeft toch niet met die koffers te sjouwen. Daar hebben ze hier personeel voor.

ALBERT: Wat heb je toch allemaal niet meegenomen?

ADELE: Oh alleen het meest noodzakelijke.

ALBERT: Nou, die koffer van jou is anders loodzwaar.

ADELE: Alsjeblieft Alber! Bemoei je niet met zaken waar je geen verstand van hebt. Laten we eerst maar even inchecken. *(drukt op de bel. Gelijk Anna, Bertha en Coba op. Dragen alle drie een weekendtas. Komen van het platteland. De tekst kan omgezet worden in eigen streektaal of dialect)*

BERTHA: Weet je wel zeker dat dit het goede hotel is Coba? *(Karin op van links)*

COBA: Dat dacht ik toch wel. Ik vraag het wel even. *(gaat naar de balie, tot Karin)* Dit is toch wel hotel De Heregracht of niet? *(Anna en Bertha staan ook bij de balie)*

KARIN: Ja hoor mevrouw. Dit is inderdaad hotel De Heregracht.

ADELE: Nee maar zeg, wat een brutaliteit. Zou u alstublieft achter aan willen sluiten. U bent nog niet aan de beurt. Wij waren eerst.

COBA: Oh neem me niet kwalijk. Ik kruip ook niet voor, ik wilde alleen even vragen of we hier goed zaten. *(wil Adele een hand geven)* Ik zal ons even voorstellen. Dat is Anna, dat is Bertha en ik ben Coba. Wij zijn zussen en wij.....

ADELE: Boeit me totaal niet.

KARIN: *(tot Coba)* Neemt u maar even plaats mevrouw, ik help u zo verder.

COBA: Pff kale kak!

ADELE: *(draait zich om)* Pardon!

COBA: Oh voelt u zich aangesproken?

BERTHA: Alsjeblieft Coba, hou je gedeisd. *(Anna en Bertha pakken Coba bij de arm en gaan zitten)*

ADELE: Meneer en mevrouw Van de Lisdonk. Ik heb een kamer bij u geboekt.

KARIN: *(kijkt op haar laptop)* Ik zie het. De heer en mevrouw Van de Lisdonk. Een tweepersoons kamer met bad voor drie nachten. Welkom in ons hotel. Alstublieft, hier heeft u de sleutel van uw kamer. Kamer 118, dat is op de eerste verdieping. Hier achter mij bevindt zich de lift en daar gaat de trap naar boven. Ontbijten kunt tussen acht en half elf in de ontbijtzaal. En dan wens ik u een aangenaam verblijf in ons hotel. Ach ja, de koffers mag u laten staan, die worden zo spoedig mogelijk op uw kamer gebracht.

ADELE: Nou, dat mag ik hopen, we willen namelijk nog even de stad in. Verder wil ik nog graag een bad nemen en mij in alle rust om kunnen kleden, want vanavond gaan we naar het concertgebouw.

KARIN: Uitstekend mevrouw, het komt in orde, dat beloof ik u.

ADELE: Kom Alber! Laten we eerst maar eens kijken hoe onze kamer eruit ziet. *(gaan naar de lift, de liftdeur gaat open, ze stappen in de lift en de deur sluit weer)*

KARIN: *(tot Anna, Bertha en Coba)* Zo dames, waarmee kan ik u van dienst zijn? *(de dames staan op, gaan naar de balie)*

ANNA: Goedendag juffrouw, wij hebben hier een kamer geboekt. Ik ben Anna, dat is...

KARIN: Ik heb het gehoord Anna, Bertha en Coba. Wat grappig ABC.

ANNA: Ja en het alfabet gaat nog verder hoor, want na Coba kwam onze Dolf en Eduard...

BERTHA: *(vult aan)* Onze Ferdinand en Gerard...

COBA: *(vult aan)* en Harm en Isidoor.

KARIN: U komt dus uit een groot gezin. Wat gezellig!

ANNA: Nou, of dat nu altijd zo gezellig was? Opa en oma woonden ook nog bij ons in huis, en tussen al die jongens moesten wij ons aardig weren.

KARIN: Ach ja, daar weet ik alles van. Ik heb maar één broer, Sjoerd heet hij. Nou, dat kon vroeger ook echt een etterbakje zijn. We hadden constant ruzie. Maar ach, het verstand komt met de jaren wordt vaak beweerd. In ieder geval kunnen we het nu prima vinden met elkaar. Zo goed zelfs dat we samen dit hotel runnen. U zult Sjoerd hoofdzakelijk in de keuken vinden.

ANNA: Wat zeg je? Zo jong nog en dan al een hotel runnen?

KARIN: Ach weet u, het is een familiebedrijf. Toen onze ouders twee

jaar geleden tijdens hun welverdiende vakantie omkwamen door een ongeval, waren Sjoerd en ik er gelijk over eens dat wij het levenswerk van pa en ma voort moesten zetten.

ANNA: Knap hoor! Wat zullen zij daar boven trots op jullie zijn. En als wij ergens mee kunnen helpen, dan zeg je het maar.

KARIN: Dat is erg lief van u, maar dat is niet nodig. Geniet u nu maar lekker van uw weekendje uit. Maar nu ter zake, op welke naam heeft u een kamer bij ons geboekt?

BERTHA: Elsinghorst!

KARIN: (*kijkt op haar laptop*) Klopt helemaal. Mevrouw Elsinghorst. U overnacht hier twee maal. Een driepersoonskamer met...

COBA: Bubbelpad! Wat een luxe! Ik weet wel zeker dat ik vanavond fijn in bad ga.

ANNA: Ik ook!

BERTHA: En ik ook!

KARIN: Toch niet alle drie tegelijk, hoop ik.

COBA: Nee, laten we dat maar niet doen. Dan krijgen we gegarandeerd een overstroming.

KARIN: (*lacht*) Nou, ik hoor het wel, dames, u heeft er wel zin in.

ANNA: Wij hebben er heel veel zin in. Weet je, die kerels van ons zijn een weekendje weg met de biljart club. Nou, en toen dachten wij... als zij gaan kunnen wij dat ook. Dus hebben we de trein gepakt naar Amsterdam.

KARIN: Weet u al wat u allemaal gaat doen? Er is hier genoeg te beleven hoor.

BERTHA: Nee, dat weten we nog niet. Morgen gaan we sowieso naar de Albert Cuypmarkt.

KARIN: Dat is altijd leuk, maar pas dan wel heel goed op uw spullen. U zou ook even bij de VVV langs kunnen gaan. Die is vandaag geopend tot vijf uur en morgen van tien uur tot vier uur.

COBA: Dat kunnen we ook gelijk wel doen. We brengen de tassen naar onze kamer en dan gaan we fijn de stad in.

KARIN: Wacht, u krijgt van mij nog de sleutel van uw kamer. Kamer 211, dat is op de tweede verdieping. Het ontbijt is van acht tot half elf, en uw tassen mag u laten staan. Die worden op uw kamer gebracht.

ANNA: Oh dat is helemaal niet nodig! Daar zijn wij nog mans genoeg voor! (*stappen in de lift, liftdeur gaat dicht*)

KARIN: Waar blijft Marcel nou? (*pakt haar telefoon, belt*) Voicemail! Dit kan toch niet! Nu staan er nog maar twee koffers, maar daar zullen er ongetwijfeld nog wat bijkomen. Ik kan de gasten toch niet zelf met de koffers laten sjouwen.

ALBERT: *(na even gaat de liftdeur open, Albert stapt uit de lift)* Mijn vrouw heeft mij gestuurd om te vragen waar de koffers blijven?

KARIN: Het spijt me meneer, die koffers hadden normaal gesproken allang op uw kamer moeten zijn. Ik snap ook niet waar Marcel blijft.

ALBERT: Marcel? Wie is Marcel?

KARIN: Onze piccolo! Ik heb hem al een paar keer gebeld. Maar hij neemt niet op.

ALBERT: Dus als ik het goed begrijp kan het nog wel even duren voordat wij onze koffers hebben! Is het goed dat ik dan hier beneden even plaatsneem? Ik hoefde niet eerder naar boven te komen voordat ik iemand van het personeel bereid had gevonden om de koffers te brengen. Niet dat ik dat zo erg vind hoor. Mijn vrouw is op dit moment niet bepaald in een jubel stemming.

KARIN: Gaat u rustig zitten. Kan ik misschien een kop koffie aanbieden?

ALBERT: Graag! Daar ben ik wel aan toe.

KARIN: Een moment. *(roept naar achter)* Sjoerd! Wil je mij misschien even een kop koffie brengen? *(tot Albert)* Gebruikt u suiker en melk?

ALBERT: Geen melk, twee klontjes suiker graag.

KARIN: *(roept weer)* Twee klontjes suiker graag.

SJOERD: *(van links achter)* Joehoe! Komt eraan.

KARIN: De koffie komt eraan. Het spijt me echt en ik zal er alles aan doen om dit zo snel mogelijk op te lossen. Desnoods breng ik ze zelf.

ALBERT: Weet u wel hoe zwaar die koffer van haar is? Volgens mij heeft ze de hele klerenkast meegenomen.

SJOERD: *(op met twee kopjes koffie in kokskleding)* Zo, ik had voor mijzelf ook gelijk maar een bakje meegenomen. *(zet koffie voor Karin neer)* Sinds wanneer doe jij suiker in je koffie?

KARIN: Die koffie is ook niet voor mij, maar voor die meneer. *(wijst op Albert)* Zijn vrouw had hem naar beneden gestuurd om te vragen waar de koffers bleven.

SJOERD: *(kijkt rond)* Maar waar is Marcel dan?

KARIN: Marcel? Die is gewoon niet op komen dagen. Ik heb hem al twee keer gebeld.

SJOERD: En?

KARIN: Voicemail!

SJOERD: En heb je zijn voicemail nog ingesproken?

KARIN: Nee, dat heb ik nog niet gedaan.

SJOERD: Dan ga je dat nu maar doen. Pak je zelf in de keuken ook een kop koffie en bel Marcel. En denk erom als je zijn voicemail

inspreekt, wees niet te lief, want ik ken jou. Zeg hem maar eens flink de waarheid. (*Karin draalt nog even*) Toe, ga nu maar, ik blijf wel even hier. (*Karin links af, Sjoerd zet de koffie voor Albert op het tafeltje*) Goedemiddag, ik ben Sjoerd. (*geeft hem een hand*) Samen met mijn zus run ik hier het hotel.

ALBERT: Albert van de Lisdonk. Zeg maar Albert.

SJOERD: Er waren problemen met de koffers, begreep ik van mijn zus?

ALBERT: Ach problemen! Mijn vrouw vindt het een probleem. Ik niet hoor. Ik heb deze kleren vanmorgen schoon aangetrokken, dus ik vind het niet zo nodig om me nu alweer om te kleden.

SJOERD: En uw vrouw wel?

ALBERT: Oh ja, die trekt zich het liefst drie keer op de dag wat anders aan.

SJOERD: Ach ja, vrouwen!

ALBERT: Ja, zeg dat wel. En dan zijn we toch al bijna 25 jaar getrouwd. Ze hadden me toen we trouwden er gewoon een gebruiksaanwijzing bij moeten doen. Ze weet gewoon niet wat ze wil. Wat zeg ik? Ze weet precies wat ze wil! Andere kleren aan.

SJOERD: Maar ze heeft haar koffer niet.

ALBERT: Juist! Ik heb haar zelf aangeboden om de kleren die ze graag aan zou willen doen even voor haar uit de koffer te halen.

SJOERD: En?

ALBERT: Nou, daar had ik toch wat gezegd! (*spreekt als Adele*) Oh nee, alsjeblieft niet Alber! Je haalt me alleen de hele koffer overhoop zodat ik straks al mijn bloesjes verkreukeld heb.

SJOERD: Alber! Je heet toch Albert?

ALBERT: Volgens Adele past Alber beter bij onze stand.

SJOERD: Ik zal de koffers zo wel even naar boven brengen.

ALBERT: Nee, dat hoeft niet. Het heeft ook geen zin, haar humeur zal er echt niet beter van worden. Die blijft gewoon de hele dag door mopperen omdat de koffers niet op tijd op haar kamer waren. Laat haar maar mooi wachten. Ik zit hier nog goed.

SJOERD: Weet u het zeker?

ALBERT: Heel zeker! (*liftdeur gaat open. Anna, Bertha en Coba stappen uit de lift*)

SJOERD: Goedemiddag dames. Zo gezellig samen de stad in?

ANNA: Ja, dat waren we wel van plan. Lekker even shoppen, een terrasje pakken en dan gaan we gelijk even langs het VVV.

SJOERD: Dan wens ik u heel veel plezier. (*neemt de kopjes mee, gaat links af*)

BERTHA: Dat gaat vast lukken. Wat zeg jij Coba?

COBA: Dat gaat helemaal goed komen. Kom op meiden, wij gaan!
ALBERT: Vindt u het een bezwaar dat ik met u mee ga de stad in?
ANNA: Poeh! Daar vraag je me wat. Dat moet ik eerst met Bertha en
Coba overleggen. Wat mij betreft, ik vind het geen probleem.
BERTHA: Weet je wat, je gaat maar fijn met ons mee. Ik voel me wel
zo veilig met een man erbij.
COBA: Oh ik ben anders nog mans genoeg hoor. Maar uw vrouw
dan, vindt die dat wel goed?
ALBERT: Ach, mijn vrouw die heeft de bokkenpruik op, daar kan ik
beter even uit de buurt blijven.
ANNA: Zo is dat! Weet je, mijn Jan zegt altijd: als je schik wilt hebben
moet je de vrouw meenemen! En als je heel veel schik wilt hebben,
moet je haar thuis laten.
ALBERT: Dat is een goeie! Die moet ik onthouden.
COBA: *(pakt Albert onder de arm)* Nou... meneer...
ALBERT: Zeg maar Albert.
BERTHA: En wij zijn...
ALBERT: Anna, Bertha en Coba. Kom mee dames, wij gaan de
bloemetjes eens flink buiten zetten.
COBA: Zo is dat! Amsterdam, wij komen eraan!

TWEEDE TAFEREEL

Het is een paar uurtjes later

(Het toneel is leeg, er zijn wat koffers bijgekomen. Bij de balie gaat de telefoon)

KARIN: *(op van links, neemt op)* Goedemiddag, met hotel De
Heregracht, u spreekt met Karin. Marcel! Man, waar blijf je? Ik heb
je al een paar keer gebeld... Ziek!... Dus je komt niet?.... Had je dat
niet eerder kunnen zeggen!.... Wat zeg je? Geslapen? Weet je wel
hoe laat het is?..... Nou, je wordt bedankt!..... Beterschap!
SJOERD: *(heeft de laatste woorden opgevangen)* Wie was dat?
KARIN: Marcel! Meneer heeft zich ziek gemeld.
SJOERD: Nou, daar is hij dan mooi op tijd mee.
KARIN: Ja en wat nu? Waar halen we in vredesnaam zo snel een
piccolo vandaan?
SJOERD: Nou, laat die nu toevallig binnen komen lopen.
ERIK: *(op van rechts, draagt een tas van de Jumbo)* Hoi hoi! *(gelijk
gaat zijn telefoon)* Oh een moment! *(gaat weer af)*

KARIN: Laat me raden, vast een van zijn vlammen. Kom op zeg Sjoerd, dat meen je toch niet serieus! Erik? Piccolo in ons hotel? Die rokkenjager! Weet je wel met hoeveel vrouwen hij zijn bed gedeeld heeft?

SJOERD: Jaloers zusje?

KARIN: Wat! Ik jaloers? Laat hem lekker doen wat hij wil. Ook al gaat hij met de koningin naar bed, boeit me totaal niet.

SJOERD: Dat zal Willem Alexander vast niet goed vinden. Ach Karin, misschien zie jij het toch allemaal een beetje verkeerd, en is hij helemaal niet die rokkenjager waarvoor jij hem aanziet.

KARIN: Maar waarom gedraagt hij zich dan zo?

SJOERD: Liefdesverdriet!

KARIN: Liefdesverdriet? Erik! Haha laat me toch niet lachen.

SJOERD: Misschien houdt hij wel van een meisje dat hem helemaal niet ziet staan.

KARIN: Ach ja, en als troost duikt hij met iedere griet de koffer in.

SJOERD: Toe Karin, laat mij met hem praten. Het komt allemaal goed, dat beloof ik je.

KARIN: Nou, dat moet ik dan eerst nog zien. Alles wat maar een rok draagt is niet veilig bij hem. Straks zet hij het hele hotel op stelten.

SJOERD: Daar ben ik dan altijd zelf nog bij, geloof me nu maar. Kijk jij nu maar even of het in de keuken allemaal goed gaat en laat Erik maar aan mij over.

KARIN: Nou, succes ermee! (*links af*)

ERIK: (*op*) Hoi hoi, daar was ik weer. Tjeminee! Wat ik nu toch heb mee gemaakt! Ze hebben de Jumbo overvallen! Ben ik misschien een half uurtje geleden nog geweest. (*houdt de tas omhoog*) Poeh dat is wel even schrikken.

SJOERD: Nee maar Erik, wat verschrikkelijk! Dat zal vast een nare ervaring zijn geweest.

ERIK: Poeh! Gelukkig heb ik er niks van meegekregen. Toen ik mijn boodschappen haalde was er nog niks aan de hand. Omdat het zo'n mooi weer was dacht ik: laat ik even een terrasje pakken. Je weet wel bij dat restaurant, vlak bij de Jumbo. Nou zit ik goed en wel achter mijn bakje koffie en in een keer wemelt het van politie. Alles moest worden ontruimd. Wat een paniek! Ik heb mijn tas gepakt en alleen maar gedacht: wegwezen hier. Verrek! Ik geloof dat ik in mijn haast zelfs vergeten ben de koffie te betalen.

SJOERD: Vreselijk! Man, wat een geluk dat jij de winkel uit was.

ERIK: Zeg dat wel. De schrik zit me nog wel in de benen. Poeh mag ik even gaan zitten? (*ploft in de bank*)

SJOERD: Maar natuurlijk! Zal ik een kop koffie voor je halen uit de

keuken?

ERIK: Nee dankjewel. Poeh! Laat die lui net als ieder ander gaan werken voor hun geld.

SJOERD: Tja, de criminaliteit is hier in Amsterdam wel hard toegelopen de laatste jaren, maar vertel, hoe gaat het verder met je?

ERIK: Ach ja, hoe gaat het? Ik zit nog steeds zonder werk.

SJOERD: Laat ik je dan nu heel toevallig per direct aan een baan kunnen helpen.

ERIK: Wat zeg je? Je hebt een baan voor mij? Man, dat is geweldig! Vertel op! Kan me niet schelen wat ik doen moet, al zou ik putjes moeten scheppen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto